

moord in het bordeel

Blijspel in drie bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD IN HET BORDEEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

AGNES - prostituee. Ruw in de mond, maar met het hart op de juiste plaats.

BERNADETTE - "plattelandsmeid". Pas begonnen. Zeer onzeker, naïef type.

JUDITH - prostituee. Maar in werkelijkheid undercoveragente die haar baas in de gaten moet houden.

RUDY - eigenaar van de club. Glad type.

DE KAT - (Frans) politie-inspecteur. Maakt een moedeloze, uitgebluste indruk.

MARJORIE - stagiaire van Frans. Is van Amerikaanse komaf. Zeer plichtsgetrouw, fanatiek, drukdoenerig type.

WIM - het verdwenen lijk. Wil Rudy een hak zetten. Spant samen met Judith.

De rol van Bernadette kan in het plaatselijke dialect gespeeld worden

DECOR:

Is een huiskamer. In de achterwand een raam met daarvoor een rode lamp. Verder een deur van binnenkomst, daarnaast een deur naar de SM-ruimte. Links is de deur naar de keuken en rechts de deur naar de hal, naar boven. Op het toneel zeker een bank, een paar makkelijke stoelen, een tafel met wat stoelen. Onnodig te vermelden dat de huiskamer een zekere kitscherige, hoerige sfeer uitademt. Evenals de aankleding van de "werknemers" van club Constance. Ook nog een telefoon en een dranktafeltje.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het donker in de lege club. Er kan af en toe een "donderslag" klinken.

AGNES: (*op, deur binnenkomst, doet licht aan, heeft jas aan*) Kom maar meisje, kom maar gauw binnen.

BERNADETTE: (*aarzelend op, jas dichthouden, paraplu open binnen, nat*) Is.. Is het hier?

AGNES: (*wijst club*) Jawel meisje, hier is het. Hier gebeurt het allemaal.

BERNADETTE: (*loopt door rond kijken*) Hier? Moet, moet het hier gebeuren?

AGNES: Hier? Nee, natuurlijk niet. Je wilt toch niet hebben dat wij hier allemaal... (*schudt hoofd*) Nee, de peeskamers zijn boven. Die zal ik je direct laten zien.

BERNADETTE: (*midden in kamer, haar jas drupt*) Pees... peeskamers? Komt hier iedereen binnen?

AGNES: Maar natuurlijk komt hier iedereen binnen. Door dezelfde deur waar wij net binnen gekomen zijn. Gelukkig wel, want die van die ..kerels moeten we het tenslotte hebben. Kom, vooruit trek die natte jas maar eens uit. (*pakt paraplu, zet deze in hoek*) Zo en deze zullen we hier maar neer zetten.

BERNADETTE: Mijn.. mijn jas uit?

AGNES: Natuurlijk meisje. Je staat hier midden in de kamer te lekken als een verstopte gootsteen. Vooruit, doe die jas uit. Er wordt hier wel meer uitgeschoten dan alleen maar een jas hoor. We zijn niet zo preuts.

BERNADETTE: Nog.. nog meer uitschieten? (*omdraaien en naar deur lopen*) Ik.. Ik wil naar huis, ik ..ik ga naar huis.

AGNES: (*tegenhouden*) Nee, nee. Je gaat niet meer in dat hondenweer. Je bent kletsnat. Vooruit doe je jas uit. (*trekt jas uit, hangt deze aan kapstok*) Ik snap niet hoe je zo nat komt. Heb je lang buiten gewacht?

BERNADETTE: (*degelijk gekleed, knikt*) Ik ben eerst met de..de bus gekomen en toen ben ik naar hier ge..gelopen.

AGNES: Dat hele eind naar hier gelopen? Meisje toch, over die donkere, stille weg? Er had wel iets ergs met je kunnen gebeuren. Het zijn vreemde tijden tegenwoordig. En gekken kom je overal tegen. (*zucht*) Vooral hier. Kom eerst maar eens zitten. (*beiden op bank zitten*) Zo, dat is beter. En toen? Toen moest je nog een tijdje wachten voor de deur hier zeker?

BERNADETTE: (*knikt*) Ik... ik heb maar een klein halfuurtje hoeven te

wachten.

AGNES: (*schudt hoofd*) Maar meisje toch. Een half uur in dit beestenweer. Straks heb je nog een kou te pakken. Straks lig je met een griep op bed in plaats van met een kerel. (*lacht, stoot Bernadette aan*) Hoor mij nou toch eens. Met de griep in plaats van met een kerel.

BERNADETTE: Met.. met een man? In bed?

AGNES: Ja meisje, dat is zo de gewoonte hier. Hoe heet je trouwens?

BERNADETTE: Ik.. ik heet Bernadette.

AGNES: O een leuke naam. Is dat je eigen naam?

BERNADETTE: (*knikt*) Na.. natuurlijk. Ze.. ze noemen me al jaren zo.

AGNES: Mooi. Noem mij maar Agnes. Wacht, ik zal eerst eens het licht aandoen. (*loopt naar raam knipt rode lamp aan*) Zo, dan zijn we weer in bedrijf zoals ze dat zeggen. Hoewel ik niet geloof dat het vanavond druk zal worden. (*kijkt raam*) Het weer is veel te slecht en het is op het eind van de maand hè? Het geld is op.

BERNADETTE: Maar.. maar wat moet ik hier dan? Ik moest toch vanavond van die mijnheer hier zijn?

AGNES: Van die mijnheer? Van welke mijnheer?

BERNADETTE: Nou... nou ik heb zo'n 06-nummer gedraaid dat in een advertentie stond en toen zei die mijnheer dat ik van.. vanavond hier moest zijn.

AGNES: Ach nu snap ik het. Jij hebt Rudy aan de lijn gehad en hij heeft gezegd dat je vanavond hier moest komen?

BERNADETTE: (*knikt*)

AGNES: (*ijsberen*) De klaploper. Hij heeft op de eerste avond dat zo'n meisje hier moet komen nog niet eens het fatsoen om haar naar de club te brengen. Maar wel met zijn ding spelen.

BERNADETTE: Zijn.. zijn ding?

AGNES: Ik bedoel zijn nieuwe speeltje.

BERNADETTE: Zijn.. zijn nieuwe speeltje?

AGNES: Ja zo'n mobiele telefoon. Zo'n GSM. Die heeft hij pas gekocht en nu belt hij de hele dag via dat ding. Dat staat interessant, (*minachtend*) de klaploper. Wat wij verdienen, geeft hij uit aan zijn speeltje.

BERNADETTE: Wij ver.. verdienen?

AGNES: (*zucht*) Hij heeft je natuurlijk nog niets uitgelegd ook. (*naast Bernadette zitten*) Meisje, ik hoop dat hij verteld heeft wat wij hier doen.

BERNADETTE: (*knikt*) Ik.. ik moet voor de mannen ...eh zorgen en... (*drukke gebaren*)

AGNES: Juist. En wat wij daar dan mee verdienen, daar steekt hij meer

dan de helft van in zijn zak.

BERNADETTE: Meer... meer dan de helft? Maar.. maar dat is toch niet eerlijk?

AGNES: Eerlijk? Dat woord kent die klaploper niet. Als hij maar interessant kan doen, met zijn nieuwe speeltje spelen.

BERNADETTE: Zijn.. zijn GSM dus.

AGNES: En in een grote dure auto rijden. Dat vindt ie pas leuk. Maar aan ons, die op een eerlijke hard werkende manier geld verdienen, iets meer geld geven, dat doet hij niet. (*stoot Bernadette aan, kijkt om zich heen, Bernadette kijkt ook*) En tussen ons tweeën gezegd en gezwegen: hij zit ook nog in duistere zaakjes.

BERNADETTE: (*angstig*) Duis.. duistere zaakjes?

AGNES: (*knikt*) Ik zal er niet verbaasd van staan dat hij ook nog in drugs zit.

BERNADETTE: (*angstig*) In.. in.. drugs zit?

AGNES: (*hand voor mond Bernadette*) Stil, niet zo hard. De muren hebben hier oren.

BERNADETTE: Die.. die ook al? (*opstaan en naar deur lopen*) Ik.. ik wil naar huis, ik.. ik ga naar huis.

AGNES: (*haastig opstaan en tegenhouden*) Wacht nou even meisje. Je kunt niet naar huis.

BERNADETTE: Niet? Waar.. waarom niet?

AGNES: Op de eerste plaats omdat het zo'n beestenweer is en op de tweede plaats omdat je die klaploper beloofd hebt om vanavond hier te zijn. En geloof me als je niet doet wat hij wil, zal hij je weten te vinden. Zo is hij ook nog. Geloof me hij heeft overal z'n vriendjes.

BERNADETTE: (*angstig*) O.. o waar ben ik aan begonnen?

AGNES: (*zucht*) Ja meisje, dat zeggen we allemaal. En zeker de eerste keer.

BERNADETTE: Maar.. maar ik wilde het eigenlijk niet. Ik.. ik wilde eigenlijk...

AGNES: (*heft handen*) Ik hoef het niet weten. Ik wil het niet weten. Wij hebben allemaal onze redenen waarom we dit werk doen. Vooruit kom maar weer zitten, dan zal ik direct een kopje koffie zetten en dan zal je zien dat het straks iets beter gaat. (*wijst*) Vooruit ga maar zitten. (*Bernadette aarzelend op bank zitten*) Nou vooruit, Agnes, je jas uit en dan koffie zetten. (*doet jas uit hangt deze aan kapstok, zeer sexy gekleed*) Je lust toch wel koffie?

BERNADETTE: (*knikt*) Graag.

AGNES: Mooi, dan zal ik die eerst eens gaan zetten. Blijf jij hier maar zitten. (*loopt richting keuken*)

BERNADETTE: (*haastig achter Agnes aan*) Ag.. Agnes, mag ik iets

vragen?

AGNES: Maar natuurlijk meisje.

BERNADETTE: Ben.. ben jij altijd zo.. zo gekleed als nu? Zo... zo bloot zal ik maar zeggen.

AGNES: Niet altijd natuurlijk. Als ik vrij ben niet. Dit is m'n werkkostuum. (*pakt Bernadette vast, in bank zetten*) Blijf jij nu maar lekker zitten, dan ga ik naar de keuken. (*richting keuken*)

BERNADETTE: (*haastig achter Agnes aan*) Is.. is het niet beter dat ik met jou meega?

AGNES: Welnee meisje. Ga toch lekker op de bank zitten. Relax toch. Vooruit, ga maar zitten.

BERNADETTE: (*richting bank, omdraaien en naar Agnes*) Maar.. maar als er direct iemand binnen komt, wat dan?

AGNES: Iemand binnen komen? (*haalt schouders op*) Dan zet je hem toch gewoon naast je op de bank?

BERNADETTE: Naast... naast mij op de bank? Zo.. zo vlak naast me? Bijna tegen me aan?

AGNES: Ja. Meisje, die kerels zullen straks nog wel dicht bij je in de buurt komen. Neem dat maar van mij aan. (*zucht*) Naar mijn idee komen ze wel eens te dicht bij me in de buurt. Maar ja, het is tenslotte m'n werk om die viespeuken... (*wegwerpgebaar*) Ik draaf door. (*wijst*) Vooruit, ga in de bank zitten.

BERNADETTE: (*richting bank, omdraaien*) Het... het lijkt me toch echt beter dat ik met je meega. Zo'n man kan hier toch ook alleen zitten? Boven.. bovendien moet ik de weg in de keuken toch ook weten? Als ik straks moet zorgen dat...

AGNES: Dat is waar. Oké, ga maar mee.

BERNADETTE: (*snel naar Agnes, dicht bij Agnes lopen*)

AGNES: Maar je blijft niet de hele avond zo dicht bij me. Als ik moet ..eh (*wijst boven*) werken blijf jij beneden.

BERNADETTE: (*knikken*) Dat.. dat is goed Agnes. (*heftig hoofd schudden*) Ik.. ik zal niet naar boven gaan. (*beiden af deur keuken*)

(*even tijdsoverbrugging*)

JUDITH: (*op deur binnenkomst, nat*) Goh, wat een hondenweer. Dit is nog geen weer om er een hond door te sturen. (*zucht*) Maar ja, de plicht roept. (*kijkt*) Kijk Agnes is er al. En een vreemde jas. Zou ze al een klant hebben? Lijkt me sterk met dit weer en bovendien is het eind van de maand dus weinig... (*gebaar van geld, hangt jas weg*) Zo te zien is Rudy er nog niet. Dat die ook nog maar even wegblijft. Die kan ik nog niet gebruiken. (*gaat in stoel zitten, kijkt horloge*) Het

zal niet meer zolang uren voordat ie belt. En dan kan ik die Rudy er niet bij gebruiken. (*rikt*) Het is hier koud. Zou Agnes de verwarming wel aangemaakt hebben? (*loopt muur, kijken*) Hier, zeventien graden, en daar moeten wij in werken. Dat zijn abnormale arbeidsomstandigheden. Als de hoerenbond daarvan hoort kunnen we gaan staken. Hup, omhoog met die temperatuur. (*gaat zitten*)

AGNES: (*op keukendeur*) Hé Judith. Je bent er ook weer. Dacht niet dat je zou komen met dit weer en...

JUDITH: Het eind van de maand. Och je weet het nooit hè? Heb jij al een klant?

AGNES: Wie? Ik?

JUDITH: (*wijst kapstok*) Daar hangt een vreemde jas.

AGNES: O die. Die is van Bernadette.

JUDITH: Bernadette? Een nieuwe?

AGNES: (*knikt*) Een nieuwe. (*kijkt richting keuken*) En ik weet niet of ze zo geschikt is voor ons vak.

JUDITH: Och alle begin is moeilijk, zullen we maar zeggen. En zeker in dit soort werk. Het is niet niks om je letterlijk en figuurlijk zo bloot te geven.

AGNES: (*verbaasd*) Ik snap niet goed wat je bedoelt. Maar ze is zo blue, zo... (*schudt hoofd*) Nee, dit is niets voor haar. Ik heb het idee dat ze meer voor de verzorging is.

JUDITH: Nou dat komt dan mooi uit. Verschillende klanten kicken op een uniform. Er zijn genoeg kerels die kicken op een meisje in een verpleegstersuniform die hen stevig onder handen neemt.

AGNES: Dat bedoel ik niet. Ik bedoel meer voor de verzorging van ons. We waren net in de keuken en ze begon al meteen koffie te zetten en de kopjes klaar te zetten. Dat soort dingen.

JUDITH: Nou op zich natuurlijk ook wel makkelijk dat we er zo iemand bij hebben. Misschien moet je het er eens met Rudy over hebben. Misschien is het beter dat ze dan voor de catering zorgt.

AGNES: Voor de wat?

BERNADETTE: (*op met een dienblad met kopjes e.d.*) Zo, hier... hier ben ik weer. (*ziet Judith*) O, is zij een ..een klant?

JUDITH: (*opstaan*) Nee hoor. Ik heet Judith. Ik werk hier ook. Net als Agnes en net als jij, begreep ik van Agnes. (*hand schudden*)

BERNADETTE: (*haastig blad neer, hand schudden, naderhand bedenkelijk hand kijken*) Mijn... mijn naam is Bernadette.

JUDITH: Leuk, goed van je dat je al koffie gezet hebt. Lekker, zeker met dit slecht weer.

BERNADETTE: Ik.. ik heb alleen geen kopje voor jou. (*haastig*) Maar dat ga ik wel halen. Ik weet nu waar ze staan. (*haastig af keuken*)

AGNES: Nou, dat is wat ik bedoel.

JUDITH: (*knikt*) Ze heeft dat zorgzame, maar een ander soort zorg dan wij geven. Maar het hoeft niet verkeerd te zijn. Misschien is het een kwestie van wennen. Misschien wil ze over een tijdje niet anders?

AGNES: Ach Judith, je kletst weer eens uit je nek. Wie kiest er nu vrijwillig voor dit werk? Je wordt er op een of andere manier toch steeds tot gedwongen.

JUDITH: (*zucht*) Ja, zeg dat wel.

BERNADETTE: (*haastig op, met kopje*) Kijk.. kijk eens, een kopje. En ik zag dat de koffie bijna klaar is dus... (*telefoon rinkelt, schrikt*) De.. de telefoon.

JUDITH: (*haastig naar telefoon*) Die rinkelt hier wel meer hoor. En hoe meer hij rinkelt hoe meer kans wij hebben op...(gebaar geld, neemt af) Huize Constance, met Judith. Nee dat kan Meteen ja... Daar komen wij beslist wel uit ja. Ik ben (*noemt haarkleur*) ... Dat is mooi. ... Je weet het te vinden? Inderdaad... klopt Daar is het. Dan zie ik je direct. Dat is goed, tot direct. (*hoorn neer*) Een klant.

BERNADETTE: (*paniekerig*) Wat.. wat moet ik nou doen? Ik.. ik weet niet wat ik moet doen. Dir.. direct komt hij en dan weet ik niet wat ik moet doen. (*naar Agnes*) Ag.. Agnes wat.. wat moet ik doen?

AGNES: In de eerste plaats rustig blijven.

BERNADETTE: (*ijsberen*) Maar.. maar stel nu eens dat hij wil dat ik met hem naar.. (*wijst naar boven*) Wat.. wat moet ik dan doen?

AGNES: (*pakt Bernadette vast*) Blijf alsjeblieft stilstaan. Ik word moe van al dat op en neer geren. Wij moeten het meer van stil liggen hebben dan van op en neer gaan. (*bedenklijk*) Hoewel...

BERNADETTE: (*ijsberen*) Ja.. ja maar direct ben ik boven en dan weet ik niet wat ik moet doen. Ik.. ik heb het nog nooit gedaan!

JUDITH: Ook dat nog, een maagd!

BERNADETTE: Dat.. dat direct ook weer niet. Ik.. ik heb wel eens een jongen gekust. Zo vol.. vol op zijn mond. (*tuit lippen en doet alsof ze zoent*)

JUDITH: Een jongen gekust?

BERNADETTE: (*knikken*) Achter.. achter de schuur bij ons op de boerderij. Mijn.. mijn vader was toen op het land en...

JUDITH: (*kijkt naar Agnes*) Denk jij wat ik denk?

AGNES: (*zucht*) Ik ben bang van wel. Luister Bernadette. Heb jij ooit met een man of met een jongen ..eh ..eh... ja hoe zal ik het zeggen? Nou ..eh (*smekend*) toe Judith, hoe zeg je zoiets wat wij boven steeds doen?

JUDITH: (*haalt schouders op*) Ik weet er wel een stuk of tien benamingen voor. Het is maar welke je wilt horen.

AGNES: Natuurlijk niet de eerste negen. Ik bedoel. Ik bedoel net die tiende.

JUDITH: O die. Nou Bernadette, heb jij ooit met een man ..eh seks gehad?

AGNES: Dat bedoel ik ja.

BERNADETTE: (*verbaasd*) Se.. seks? Je be..bedoelt als een man een vrouw samen zijn dat ze dan dingen doen die.. eh die een man en een vrouw samen doen. Zoals een koe en een stier, als een beer en een zeug, als een hengst en een merrie, als de haan en de kip, als een ooi en een ram, als

JUDITH: (*heft handen*) De laatste benaming van die dierentuin ken ik niet maar de strekking is duidelijk. Dat bedoel ik met seks ja.

BERNADETTE: (*schudt hoofd*) Nee.. nee.. Dat heb ik nog nooit gedaan. Dat.. dat mocht niet van m'n vader. Mijn vader zegt altijd dat je geen ...eh seks moet hebben voor het huwelijk. Dat is het beste, zegt m'n vader. (*haastig*) Niet.. niet dat die jongen dat niet wilde, want hij wilde al met zijn handen aan mijn ..eh (*wijst borst*) komen.

AGNES: En toen?

BERNADETTE: Toen? Toen heb ik hem (*haalt uit, Agnes moet opzij springen of bukken*) een klap recht op z'n gezicht gegeven. Want m'n.. m'n vader heeft gezegd dat alleen stoute meisjes zoiets doen.

JUDITH: (*zakt in stoel*) Alleen stoute meisjes doen zoiets, zegt haar vader. En dat komt naar hier. Uitgerekend naar hier. (*schudt hoofd*).

BERNADETTE: (*verbaasd*) Heb.. heb ik iets verkeerd gezegd?

AGNES: (*schudt hoofd*) Nee hoor. Juist niet. Om hemelwil helemaal niet, gelukkig juist op tijd. Ga jij maar even kijken of de koffie al klaar is.

BERNADETTE: (*haastig keuken*) Dat.. dat zal toch wel? Hij loopt onderhand lang genoeg. (*af*)

AGNES: Wat hebben we nu toch op ons dak gekregen? Zij heeft nog nooit.. (*drukke gebaren*) je weet wel. Nog nooit! En dan wil ze hier komen werken, waar we niets anders doen dan... (*drukke gebaren*) je weet wel.

JUDITH: (*knikt*) Ik weet het.

AGNES: (*ijsberen*) En die klaploper van een Rudy neemt haar aan. Hij is hartstikke van de pot gerukt om zo'n meisje voor hem te laten werken. Dat kind overleeft het niet, Judith. Dat kind komt recht van het platteland en wordt hier in een hoerenkot gedumpt. (*tikt tegen voorhoofd*) Hij is hartstikke gek, die Rudy.

JUDITH: Ze is hier uit eigen vrije wil naar toe gekomen Agnes.

AGNES: Uit vrije wil? Meid, ze weet nog niet eens wat er hier allemaal gebeurt. Ze denkt dat ze met een man naar boven moet om.. om wat

te zoenen. (*schudt hoofd*) Om te zoenen. En daar is ze al bang voor, laat staan voor de rest. (*resoluut*) Maar ik laat dat niet gebeuren. O nee, ik laat dat niet gebeuren. Dat kind gaat niet met zo'n viespeuk naar boven. Zij kan voor de koffie en thee zorgen en voor mijn part voor belegde broodjes maar zij gaat niet met zo'n viespeuk naar boven.

JUDITH: Maar hoe wil je dat dan voorkomen? Direct komt Rudy en je weet hoe hij er over denkt. Hij denkt maar aan twee dingen. Geld en nog meer geld.

AGNES: Dat kan zijn, maar zij gaat niet met een kerel naar boven. (*resoluut*) Zowaar ik Agnes heet.

JUDITH: Heet je eigenlijk wel Agnes? Ik bedoel veel, van ons hebben schuilnamen om het beter te laten klinken. (*telt vingers*) Angelique, Suzanne, Victoria en ga zo maar door.

AGNES: Toevallig is Agnes m'n echte naam. (*fel*) Maar het gebeurt niet. Dat kind gaat niet met een kerel naar boven. En daar ga jij mij bij helpen. Jij en ik gaan samen zorgen dat (*wijst keuken*) zij niet zo wordt als wij. En dan kan die klaploper van een Rudy hierachter van de rots springen, dan gebeurt het nog niet. Is dat duidelijk?

JUDITH: Zo klaar als een klontje.

AGNES: Mooi, dat is dan afgesproken. (*dreigend*) En je houdt je eraan he? Afspraak is afspraak.

JUDITH: (*terugwijken*) Natuurlijk, je hoeft niet kwaad te worden zeg.

AGNES: Ik word wel kwaad als ik zie hoe zo'n meisje wordt bedorven door zo'n klaploper van een Rudy die alleen maar aan geld kan denken. Trouwens, ik vraag me wel eens af of hij aan iets anders kán denken.

JUDITH: Geloof mij nu maar dat hij dat kan.

BERNADETTE: (*op met koffiekant*) En... en dan is er koffie. Zal ik inschenken?

AGNES: Schenk jij maar in hoor, meisje.

BERNADETTE: (*koffie inschenken*) Ge..gezellig zo met z'n drietjes hè?

JUDITH: Ja hoor beregezellig. Zeg Bernadette...

RUDY: (*op, jas los over de schouder. Kitscherig aangekleed*) Goedenavond dames. Hebben wij er zin?

AGNES: Zeg Judith, geef mij de melk even voordat die zuur wordt.

BERNADETTE: Is..is de melk bedorven dan? Ik heb hem toch uit de koelkast gepakt hoor.

AGNES: Nee meisje, net was hij nog goed, maar nu er iets bedorvens binnenkomt weet ik het niet meer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto